

Kedves Közbenjáró Testvérek Európában!

Az a magát makacsul tartó mítosz, miszerint a tudomány és a hit szöges ellentétben állnak egymással, egy nemrégiben megrendezett, a "Tudomány teremtéséről" szóló kiállításon megdőlt.

Korai tudományos műszerek, korszakalkotó publikációk első kiadásai és lenyűgöző művészeti alkotások illusztrálják a keresztény hit alapvető báziszerepét a modern tudomány fejlődésében az elmúlt 500 év során.

Az Isaac Newton által tervezett nagyméretű, fából készült tükrös távcső az első kiállítási tárgy, amellyel a kiállítóteremben találkozunk. Newton ezt a fajta távcsövet használta a világűr felfedezésére, valamint a gravitációról, a mechanikáról és a bolygók mozgásáról szóló elméleteinek megerősítésére.

A modern tudományos forradalom egyik alapító atyjaként általánosan elismert Newton maga testesítette meg a hit és a tudomány partnerségét. A világi tudósok számára ma némileg kínos a teológiával kapcsolatos, jórészt ismeretlen vagy figyelmen kívül hagyott megszállottsága. Tudományos írásainak bőséges természetét ugyanis felülmúlják a teológiáról szóló írásai. Newton hite arra ösztönözte, hogy a szavak könyve mellett Isten műveinek könyvét is felfedezze, és a világegyetem matematikai pontosságában és kiszámíthatóságában felfedezze a Teremtő elméjének csodáit. Felfedezéseit az imára adott válaszoknak tekintette.

A szemközti falon egy látszólag független festmény függ, Hendrik ter Bruggen alkotása. A kételkedő Tamást ábrázolja, amint a feltámadt Krisztus oldalán lévő sebet vizsgálja. Mi a kapcsolat a látás és a hit, a kétség és a hit, a tudomány és a vallás között? Kérdezi a festmény.

Külső és belső tér

A látogatót arra invitáljuk, hogy megfigyelje, hogyan járt az évszázadok során a hit és a tudomány kéz a kézben, hogy csodálattal és áhítattal fedezze fel Isten teremtését, a világegyetem külső terének, az emberi test belső terének, természeti környezetünknek és bolygónk kincsesárának kifürkészhetetlen gazdagságát. A világunkról és a világegyetemről szerzett ismereteink bővülése növelte tudatosságunkat Isten teremtésének félelmetes voltáról ... és arról, hogy még mindig mennyi mindent nem tudunk.

Kopernikusz De Revolutionibus Orbium Coelestium (1543) című úttörő művének első kiadása egy ábrát mutat, amely megkérdőjelezi azt az ókori görög elképzelést, hogy a kozmosz középpontja a Föld bolygó. Egy évszázaddal később Galilei közzétette Kopernikuszt megerősítő felfedezéseit, amiért házi őrizetbe vették. A kiállításon az utolsó könyve (Párbeszéd a két új tudományról) látható, amelyet 1638-ban a Holland Köztársaságban adott ki, az olaszországi katolikus egyház ellenkezése miatt.

Az égitestektől kezdve a „kinti” égitesteken át a természetes élet bőségéig a kutatókat a Lutherhez hasonló reformátorok arra ösztönözték, hogy mindkét könyvet, a Bibliát és a természetet is tanulmányozzák, hogy közelebb kerüljenek Istenhez. A 17. században Newton és kortársai számos fontos áttörést értek el. A mikroszkóp holland úttörője, Jan Swammerdam még az alantas tetűben is meglátta Isten nagyszerűségét. Mindegyik élőlényben „csodát csodára halmoztak”, hogy megmutassák Isten bölcsességét, csodálkozott Swammerdam. Ezt írta: „Bemutatom nektek Isten mindenható ujját egy tetű anatómiájában”.

Ezeket a szavakat 60 évvel később a groningeri Gerrit Cramer által készített mikroszkópra is ráírták, amely szintén ki van állítva, kifejezve a hit és a tudomány szimbiózisát. A mikroszkóp a hívők egyre növekvő közönségét ismertette meg Isten teremtésének csodáival - a rovaroktól a kristályos hópolyhekig és a növények mikrostruktúrájáig. Swammerdam Magnus Opusa posztumusz jelent meg A természet bibliája címmel.

Kérdések

A tudományos ismeretek bővülésével kérdések merültek fel azzal kapcsolatban, hogy a teremtésről, Noé bárkájáról vagy Józsué parancsáról a Napnak, hogy álljon meg, hogyan kell szó szerint értelmezni a bibliai beszámolókat. René Descartes francia filozófus a világ mechanisztikusabb felfogását vezette be. Egy nemzedékkel később Baruch Spinoza a teremtés panteisztikusabb felfogását javasolta. Egyikük sem volt ateista, mégis mindketten megkérdőjelezték a régi bizonyosságokat. Míg sokan ragaszkodtak a bibliai beszámolókat szó szerinti értelmezéséhez, mások elfogadták Augustinus 4. századi nézetét, miszerint Isten a hallgatóságának megfelelően alakítja magyarázatait. Mai szóhasználattal élve a Bibliát nem úgy kellett olvasni, mint egy tudományos tankönyvet a mai gondolkodásunkban.

Egy lelkész, Georges Lemaître jegyzetfüzete keltette fel a figyelmemet: egy lelki elvonulás személyes feljegyzései matematikai képletek ceruzafirkálmányaival olvadtak össze. Meglepetésemre megtudtam, hogy ez a pap-matematikus volt a szerzője a világegyetem keletkezését magyarázó ősrobbanás-elméletnek.

A tudósok, akik gúnyolódtak a teremtő Isten gondolatán, azt állították, hogy a világegyetem mindig is létezett. Ma a Nagy Bumm elmélet széles körben elfogadott. Valami a semmiből keletkezett. Nem így kezdődik a Biblia is?

Megtörténhetett volna-e valaha is a tudományos forradalom a keresztény hit katalizáló ereje nélkül? Végül is a tudomány, akárcsak a kereszténység, az igazság keresését jelenti.

Imádság a tudomány világaért

- **Imádkozunk, hogy a tudósok, kutatók és igazságkeresők szemei megnyiljanak „Isten mindenható ujjának” munkájára.**
- **Imádkozunk, hogy a tudományos folyamatok ne kerüljenek ellentétbe Isten törvényeivel.**
- **Imádkozunk azért, hogy a Bibliában hívő tudósok meghallgatásra találjanak és befolyást gyakoroljanak a munkaterületükön.**

További imatémák:

1. **Imádkozunk azért, hogy helyreálljon a rend az európai egyetemi kampuszokon, ahol a palesztinbarát diáküntetések egyre erőszakosabbá válnak, valamint a zsidó diákok és alkalmazottak védelméért.**
2. **Imádkoztatok Ukrajnáért, miután több erőművet is célba vettek, meghíusult egy Zelenszkij elnök elleni merénylet, és egyre nehezebb lesz katonákat besorozni.**

TÁMOGATNI: Hebron Europe e.V.,
IBAN DE53 6129 0120 0488 0210 06
BIC GENODES1NUE

A név és a cím megadásával Köszönjük!

Támogatás